

ע"פ 149/15 - מרואן מורה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 149/15

כבוד השופט נ' הנדל
מרואן מורה

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיון חוזר

עו"ד דאוד פהים; עו"ד שרון דניאלי

בשם המבקש:

עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיבה:

החלטה

1. בהחלטה קודמת שנתתי בעניין (החלטה מיום 06.03.20016) פתחתי בדברים הבאים:

"הבקשה המונחת לפניי נעה בדרך שממעטים לנסוע בה אך כבכל בקשה יש לדון בה לגופה, לנסיבותיה ועל פי העקרונות המשפטיים המתחייבים.

עמוד 1

עניינה של הבקשה הוא הפסקת עונש מאסר שנגזר על ידי בית משפט המחוזי תל אביב-יפו (ת"פ 20998-08-13 כב' השופט ע' מודריק). ראשית תוצג התשתית העובדתית והדיונית הרלוונטית"

2. בהחלטה האמורה הרחבתי בנסיבות. בקצירת האומר נאמר, כי גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו נגד המבקש (ת"פ 20998-08-13 כב' השופט ע' מודריק) ניתן בשלהי שנת 2014. המבקש נדון לעונש מאסר בפועל ל-8 שנים בגין העבירות בהן הוא הורשע - הריגה ושיבוש מהלכי משפט. המבקש החל לרצות את עונשו בתאריך 12.01.2015 ועד כה הוא ריצה במאסר תקופה של כשנה ו-11 חודשים. טרם מתן גזר הדין המבקש היה בחלופת מעצר בדמות מעצר בית ובמהלכה הוא הפר את תנאי השחרור.

הערעור החל להישמע בתחילת שנה זו. הועלו הצעות שונות לסיום התיק והמערער אף נענה להן בהסכמה. בשלב זה, הסתיימו הטיעונים והתיק ממתין למתן פסק דין.

בהחלטתי הקודמת התייחסתי לשוני ולדמיון בין עיכוב עונש מאסר לבין הפסקת ריצוי עונש מאסר במסגרת ערעור תלוי ועומד. בשני המצבים מוסמך בית המשפט להורות על שחרור המערער, אלא שההזירות מתבקשת יותר כאשר עסקין בהפסקת ריצוי עונש מאסר, ובייחוד כאשר מדובר לאחר ריצוי תקופה משמעותית של העונש כפי שבמקרה זה.

3. מלאכת שיקול הדעת בכגון דא, מורכבת היא. הכלל בדבר דחיית בקשה מעין זו, אינו שולל את היוצא מן הכלל. כדי לבחון את הבקשה, אין מנוס מלשקול את סיכויי הערעור. עקרון נקוט בשיטתנו הוא כי בית המשפט הדן בבקשת עיכוב העונש או הפסקתו, מוסמך גם מוסמך לעשות מעין הערכה לגבי סיכויי הערעור במסגרת הבקשה המונחת בפניו. לצד זאת, בית המשפט בשבתו בבקשה מעין זו, חייב להיות זהיר ולא להסיג את גבולו של המותב הדן בערעור. ויודגש, כשם שהחלטה שלא לעכב ביצוע או להפסיק ריצוי עונש מאסר, אינה מלמדת כי דין הערעור להידחות, כך גם במקרה ההפוך.

עיינתי בחומר ושמעתי את טענות הצדדים. במבט ראשון, בהינתן שלב הערעור, נכון לדחות את הבקשה. אף הייתי מוסיף כי לנוכח התקופה בה נמצא המבקש בין כותלי בית הסוהר, בדרך כלל, דין בקשה מעין זו להידחות. הדיון בבקשה אף נדחה במספר חודשים בשל מורכבות העניין ותוך תקווה שהצורך במתן החלטה יתייתר. ואולם הדין המחייב את ערכאת הערעור לנמק את מסקנתה דורש לעיתים עבודה רבה.

4. מסקנתי היא כי פתרון חריג הולם את הבקשה החריגה. על אף המורכבות שבעניין, אין לבית המשפט הדן בבקשה כזו אלא לבחון את העניין על פי מיטב שיקול דעתו. סבורני, שבנקודת זמן זו הכף נוטה לכיוון השחרור. קיים חשש כי השארת המבקש במאסר, בעת הזאת, לפרק זמן נוסף עשויה לפגוע בזכויות המבקש במידה המצדיקה התערבות. הלכת שוורץ קבעה כי, במקרים המתאימים, הבכורה ניתנת לשיקול לפיו אין להביא למצב בו המערער ירצה עונש שעשוי להתברר - בפסק דינה של ערכאת הערעור - כאינו הולם את מעשה העבירה (ע"פ 111/99א שוורץ נ' מדינת ישראל פ"ד נד(2) 241, פסקה 14 לפסק דינה של הנשיאה ביניש (2000)). בהקשר זה יצוין כי הסניגור הסכים כי היה ומרשו ישוחרר בהליך זה, וערעורו על הכרעת הדין ידחה, הוא לא יטען לעניין הקלה בעונש בשל שחרורו. נקודה כזו כשלעצמה אינה מכריעה, אך גם לה משקל המצטבר לנימוק העיקרי שצוין לעיל.

במקרה זה, התקופה הארוכה בה המבקש נטול חירות דווקא פועלת לטובת קבלת הבקשה. המחלוקת בין הצדדים לגופו של ערעור קוטבית היא, אך יש פנים לכאן ולכאן. חוששני כי השארת המבקש במאסר בשלב זה עלולה, בעוצמה מספקת, להחטיא את המטרה באופן שלא בנקל ניתן לתקנה. נכון הוא שחשש כזה קיים במקרים רבים. ברם, אופיו של ההליך הפלילי, ובפרט של הליך מעין זה, הינו כי בית המשפט חותר להגיע לאיזונים דקים ועדינים בין שיקולי הפרט לבין האינטרס הציבורי על גווניו השונים. מקרה ומקרה על פי נסיבותיו. אין לגזור בניין אב מהמקרה האחד למשנהו. כאמור, דעתי היא שלעת הזאת נכון יהיה לשנות את המצב הקיים כדי להשיג את התכליות של המשפט הפלילי במקרה זה.

5. על כן החלטתי להורות על שחרור המבקש בתנאי השחרור שנקבעו בעבר עם שינויים מסויימים (מ"ת 20912-08-13 בבית המשפט המחוזי בתל אביב מתאריך 12.09.2013 כב' השופט צ' קאפח). אלו התנאים בהם ישוחרר:

א. התחייבות עצמית וערבות צד ג' בסך 15,000 ש"ח כל אחת. מר סלאם מורה רשאי לשמש כערב צד ג.

ב. הפקדה במזומן בסך 10,000 ש"ח.

ג. מוצא בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המבקש עד למתן פסק דין בערעור. במידה ודרכונו של המבקש לא הופקד, עליו להפקיד את הדרכון במזכירות בית המשפט.

ד. היה והמבקש יפר את תנאי השחרור ניתן לעצרו באופן מיידי ויש להביאו בפניי, או בפני שופט אחר של בית משפט זה תוך המועד הקבוע בחוק.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ו (27.9.2016).

ש ו פ ט